

Drgania układów o wielu stopniach swobody

Cechy układu o N stopniach swobody

- istnieje dokładnie N postaci drgań własnych
- każda z postaci drgań normalnych ma własną częstość i „kształt” (określony przez stosunki amplitud)

Gdy układ wykonuje drganie normalne

$$\psi_i(t) = A_i \cos(\omega t + \varphi)$$

- wszystkie elementy mają tę samą częstość,
- wszystkie elementy mają to samo przesunięcie fazowe (mijają punkt równowagi w tym samym momencie!)
- każdy element masy doznaje takiej samej siły kierującej na jednostkę masy

$$\ddot{\psi} = -\frac{k}{m}\psi$$

Jeśli więc układ ma trzy stopnie swobody i dla danego modu drgań własnych stosunki amplitud wynoszą (1):(-1):(3), to jeśli

$$\psi_1(t) = A_1 \cos(\omega_1 t + \varphi_1) \implies \psi_2(t) = -\psi_1(t) \quad \psi_3(t) = 3\psi_1(t)$$

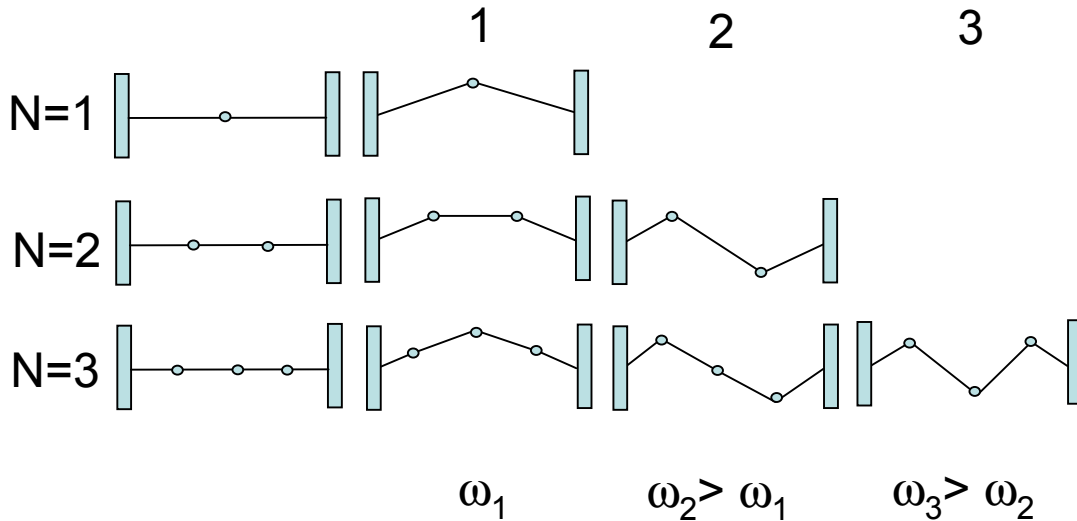
Czasami używa się zapisu

wektorowego opisującego dany mod drgań.

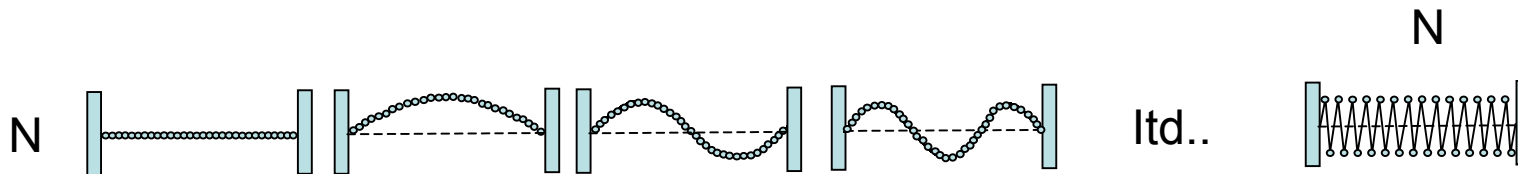
Rozwiązanie ogólne jest sumą takich wektorów własnych...

$$\vec{\psi}_1(t) = A \cos(\omega_1 t + \varphi_1) \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 3 \end{bmatrix}$$

Jak zmieniają się postacie drgań...

Im większy kąt nachylenia pomiędzy sąsiednimi „sprężynkami” tym większa siła kierująca, tym większa częstość drgań...

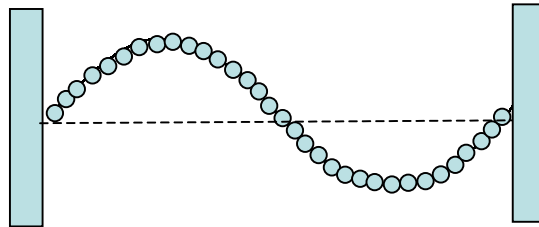

- Liczba konfiguracji = N
- Pierwsza postać: brak węzłów (oprócz zamocowania)
- Ostatnia postać (o najwyższej częstości) N-1 węzłów (oprócz zamocowania)

Granica ciągłości układu...

Jeśli liczba elementów układu N jest bardzo duża (np. 10^6) to odległości pomiędzy elementami są małe, to układ staje się „ciągły”.

Dla pierwszych kilku tysięcy modów drgań o najniższych częstościach blisko siebie leżące elementy poruszają się praktycznie tak samo...

Pojawiają się fale!

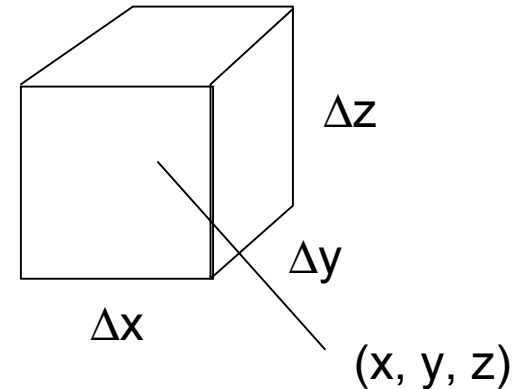
Zamiast używać położeń każdego elementu

$$\psi_1(t), \psi_2(t), \psi_3(t) \dots \psi_N(t)$$

Używać funkcji ciągłej położenia

$$\vec{\psi}(x, y, z, t)$$

gdzie, x, y, z – położenia rozważanego elementu układu (bliskiego otoczenia tego punktu)

$$\vec{\psi}(x, y, z, t) = \psi_x(x, y, z, t)\vec{e}_x + \psi_y(x, y, z, t)\vec{e}_y + \psi_z(x, y, z, t)\vec{e}_z$$

Drgania (fale) podłużne i poprzeczne

Rozważmy strunę rozciągniętą wzdłuż osi z ,
dla położenia równowagi dla wszystkich punktów $x=0, y=0$

$$\vec{\psi}(x, y, z, t) = \psi_x(z, t)\vec{e}_x + \psi_y(z, t)\vec{e}_y + \psi_z(z, t)\vec{e}_z$$

Drgania podłużne:

$$\vec{\psi}(z, t) = \psi_z(z, t)\vec{e}_z$$

$$\psi_L(z, t) = \psi_z(z, t)\vec{e}_z$$

Drgania poprzeczne:

$$\vec{\psi}_p(z, t) = \psi_x(z, t)\vec{e}_x + \psi_y(z, t)\vec{e}_y$$

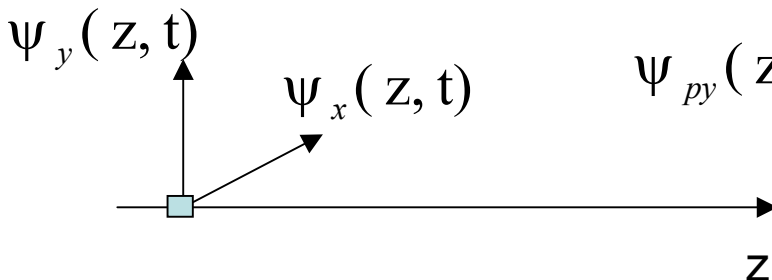
chwilowe
wychylenia z położenia
równowagi wzdłuż z

Polaryzacja

$$\psi_{px}(z, t) = \psi_x(z, t)$$

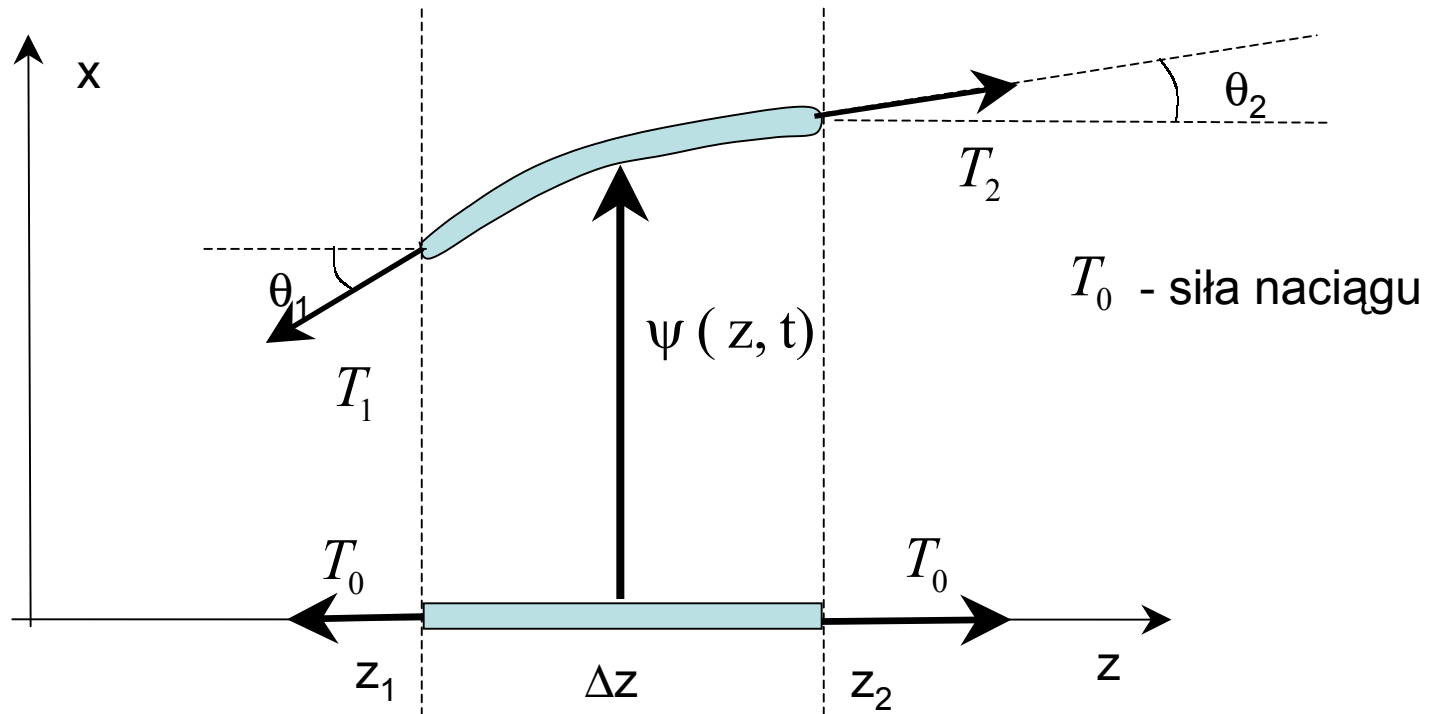
$$\psi_{py}(z, t) = \psi_y(z, t)$$

chwilowe
wychylenia z położenia
równowagi wzdłuż x lub y

Równanie falowe dla struny

Drgania poprzeczne
spolaryzowane

Rozważmy ruch niewielkiego elementu długości Δz ,
Równanie Newtona

$$\Delta m \frac{\partial^2 \psi(z, t)}{\partial t^2} = F_x(z, t)$$

$$\Delta m = \rho_0 \Delta z$$

ρ_0 - gęstość liniowa

$$F_x(z, t) = T_2 \sin(\theta_2) - T_1 \sin(\theta_1)$$

Dwa różne podejścia:

- przybliżenie małej długości swobodnej pozioma siła napinająca strunę $T = (1/\cos\theta)T_0$, czyli $T\cos\theta = T_0$
- przybliżenie małych drgań: $\cos\theta \approx 1$, pozioma siła napinająca $T\cos\theta = T_0$

$$F_x(z, t) = T_2 \sin(\theta_2) - T_1 \sin(\theta_1) = T_2 \cos(\theta_2) \operatorname{tg}(\theta_2) - T_1 \cos(\theta_2) \operatorname{tg}(\theta_1)$$

$$F_x(z, t) = T_0 \operatorname{tg}(\theta_2) - T_0 \operatorname{tg}(\theta_1) = T_0 \left(\frac{\partial \psi}{\partial z} \right)_2 - T_0 \left(\frac{\partial \psi}{\partial z} \right)_1$$

$$F_x(z, t) = (z_2 - z_1) \frac{\left(\frac{\partial \psi}{\partial z} \right)_2 - T_0 \left(\frac{\partial \psi}{\partial z} \right)_1}{z_2 - z_1} \cong \Delta z T_0 \frac{\partial^2 \psi}{\partial z^2}$$

Równanie ruchu: $\rho_0 \Delta z \frac{\partial^2 \psi}{\partial t^2} = \Delta z T_0 \frac{\partial^2 \psi}{\partial z^2}$

Klasyczne równanie falowe:

$$\frac{\partial^2 \psi}{\partial t^2} = \frac{T_0}{\rho_0} \frac{\partial^2 \psi}{\partial z^2}$$

$$v_0 = \sqrt{\frac{T_0}{\rho_0}} \quad - \text{prędkość fali}$$

Fale stojące w strunie

Drgania normalne: **każdy** element struny wykonuje drgania postaci:

$$\psi(z, t) = A(z) \cos(\omega t + \varphi) \quad *$$

niezależna od czasu amplituda $A(z)$

ta sama częstość ω

to samo przesunięcie fazowe φ

Różniczkujemy *

$$\frac{\partial^2 \psi(z, t)}{\partial t^2} = -\omega^2 A(z) \cos(\omega t + \varphi)$$

$$\frac{\partial^2 \psi(z, t)}{\partial z^2} = \cos(\omega t + \varphi) \frac{d^2 A(z)}{dz^2}$$

Równanie oscylatora harmonicznego!

$$\frac{d^2 A(z)}{dz^2} = -\omega^2 \frac{\rho_0}{T_0} A(z)$$

$$A(z) = A \sin\left(2\pi \frac{z}{\lambda}\right) + B \cos\left(2\pi \frac{z}{\lambda}\right)$$

$$\frac{d^2 A(z)}{dz^2} = -\left(\frac{2\pi}{\lambda}\right)^2 A(z)$$

$$\left(\frac{2\pi}{\lambda}\right)^2 = \omega^2 \frac{\rho_0}{T_0} = (2\pi\nu)^2 \frac{\rho_0}{T_0}$$

$$\lambda\nu = \sqrt{\frac{T_0}{\rho_0}} = v_0 = \text{const}$$

Warunki brzegowe

$$\psi(z, t) = \cos(\omega t + \varphi) \left[A \sin\left(2\pi \frac{z}{\lambda}\right) + B \cos\left(2\pi \frac{z}{\lambda}\right) \right]$$

Struna zamocowana w $z=0$ oraz $z=L$, stąd

$$\psi(0, t) = 0 \implies B = 0 \quad \psi(z, t) = A \cos(\omega t + \varphi) \sin\left(2\pi \frac{z}{\lambda}\right)$$

$$\psi(L, t) = 0 \implies \sin\left(2\pi \frac{L}{\lambda}\right) = 0$$

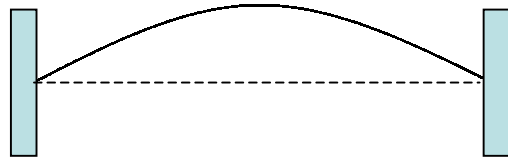
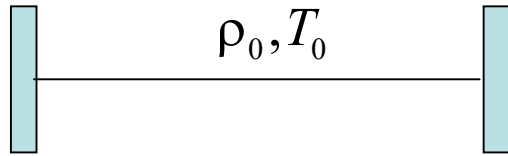
$$\Downarrow$$
$$2\pi \frac{L}{\lambda_n} = \pi, 2\pi, 3\pi, \dots, n\pi$$

$$\lambda_1 = 2L, \quad \lambda_2 = L = \frac{1}{2} \lambda_1, \quad \lambda_3 = \frac{2}{3} L = \frac{1}{3} \lambda_1, \dots \quad \lambda_n = \frac{2L}{n} = \frac{1}{n} \lambda_1,$$

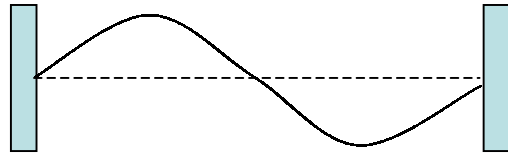
$$v_1 = \frac{v_0}{\lambda_1}, \quad v_2 = \frac{2v_0}{\lambda_1} = 2v_1, \quad v_3 = 3v_1, \dots \quad v_n = nv_1$$

Częstości harmoniczne!

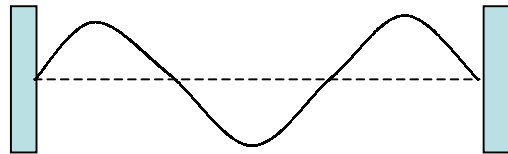
Postacie drgań struny (zamocowanej z dwóch końców)

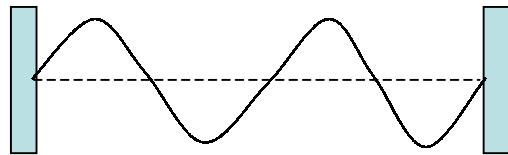
$$\lambda_1 = 2L, v_1 = \sqrt{\frac{T_0}{\rho_0}} \frac{1}{\lambda_1}$$

$$\lambda_2 = L, v_2 = 2v_1$$

$$\lambda_3 = \frac{2}{3}L, v_3 = 3v_1$$

$$\lambda_4 = \frac{1}{2}L, v_4 = 4v_1$$

Częstości strun zamocowanych np. z jednego końca, lub z dwoma końcami swobodnymi są inne. Warto sprawdzić...

Związek dyspersyjny

$$\lambda v = \sqrt{\frac{T_0}{\rho_0}} \quad \Rightarrow \quad 2\pi v = \frac{2\pi}{\lambda} \sqrt{\frac{\rho_0}{T_0}}$$

Wprowadzamy liczbę falową $k = \frac{2\pi}{\lambda} \quad \Rightarrow \quad \omega = \sqrt{\frac{T_0}{\rho_0}} k$

$$\omega(k) = v_0 k$$

prędkość fazowa

Fale stojące nie biegną, ale można je złożyć z fal biegnących w przeciwnych stronach ....

Wartość k zależy od warunków brzegowych dla λ_1 :

$$k_1 = \frac{2\pi}{\lambda_1} = \frac{\pi}{L}$$

Analiza Fouriera

Najogólniejsze równanie ruchu struny ciągłej, otrzymujemy przez superpozycję Wszystkich drgań normalnych

$$\psi(z, t) = A_1 \cos(\omega_1 t + \varphi_1) \sin(k_1 z) + A_2 \cos(\omega_2 t + \varphi) \sin(k_2 z) + \dots$$

Częstość i liczba falowa są ze sobą związane $\omega_n(k) = v_0 k_n$

Rozważmy warunek początkowy:

$$\psi(z, 0) = f(z)$$

$$\frac{\partial \psi}{\partial t}(z, 0) = 0, \text{ dla } t = 0 \quad \text{Prędkość początkowa struny równa zero}$$

Dopuszczając przesunięcia fazowe $\varphi=0, \varphi=\pi$ (warunek znikania predkosci)
Takie założenie dopuszcza zmianę znaku poszczególnych amplitud, $A_1, A_2, \dots$)

$$\psi(z, t) = A_1 \sin(k_1 z) \cos(\omega_1 t) + A_2 \sin(k_2 z) \cos(\omega_2 t) + \dots$$

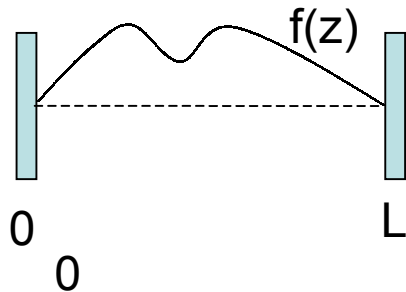
$$f(z) = \psi(z, 0) = A_1 \sin(k_1 z) + A_2 \sin(k_2 z) + \dots$$

Rozwinięcie Fouriera (szereg Fouriera) funkcji $f(z)$!

Rozwinięcie funkcji okresowej z

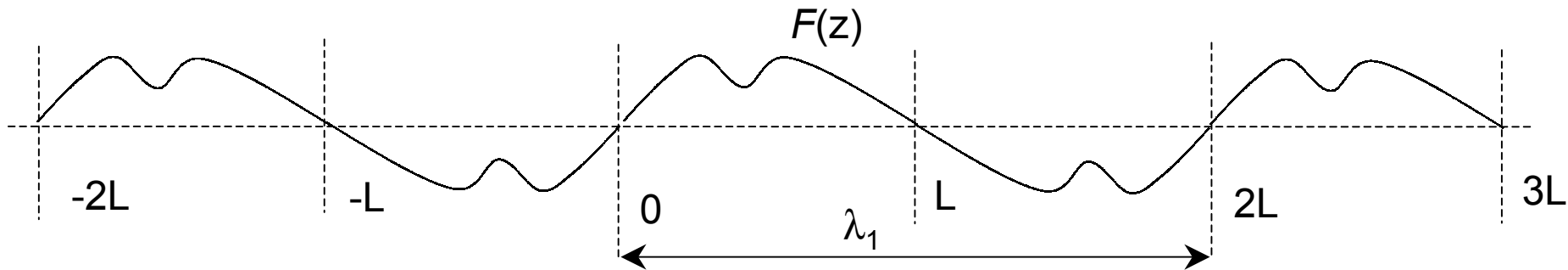
Przypadek szczególny dla struny zamocowanej w $z=0$ oraz $z=L$:

$$f(z) = \psi(z, 0) = A_1 \sin(k_1 z) \cos(\omega_1 t) + A_2 \sin(k_2 z) \cos(\omega_2 t) + \dots$$

$f(z)$ – okresowa z okresem $k_1, k_2, k_3 \dots$

Uogólnienie – konstruujemy funkcję...

$F(z)$ – okresowa z okresem $k_1, k_2, k_3 \dots$

$$F(z) = \sum_{n=0}^{\infty} [A_n \sin(nk_1 z) + B_n \cos(nk_1 z)]$$

Rozwinięcie w szereg Fouriera („rozsądnej”) funkcji $F(z)$

$$F(z) = B_0 + \sum_{n=1}^{\infty} A_n \sin(nk_1 z) + \sum_{n=1}^{\infty} B_n \cos(nk_1 z)$$

$$B_0 = \frac{1}{\lambda_1} \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z) dz$$

$$A_m = \frac{2}{\lambda_1} \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z) \sin(mk_1 z) dz$$

$$B_m = \frac{2}{\lambda_1} \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z) \cos(mk_1 z) dz$$

Wygoda obliczeń

Ponieważ $e^{imk_1z} = \cos(mk_1z) + i \sin(mk_1z)$

$$B_m + iA_m = \frac{2}{\lambda_1} \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z) e^{imk_1z} dz$$

$$A_m = \operatorname{Im} \left(\frac{2}{\lambda_1} \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z) e^{imk_1z} dz \right)$$

$$B_m = \operatorname{Re} \left(\frac{2}{\lambda_1} \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z) e^{imk_1z} dz \right)$$

Wyznaczenie współczynników

$$F(z) = B_0 + \sum_{n=1}^{\infty} A_n \sin(nk_1 z) + \sum_{n=1}^{\infty} B_n \cos(nk_1 z) \quad **$$

Współczynnik B_0

Całkujemy obustronnie ** od z_1 do $z_2 = z_1 + \lambda_1$ (czyli po okresie $\lambda_1 = 2L$)

$$\int_{z_1}^{z_1 + \lambda_1} F(z) dz = \lambda_1 B_0 + \sum_{n=1}^{\infty} \int_{z_1}^{z_1 + \lambda_1} A_n \sin(nk_1 z) dz + \sum_{n=1}^{\infty} \int_{z_1}^{z_1 + \lambda_1} B_n \cos(nk_1 z) dz$$

$$\int_{z_1}^{z_1 + \lambda_1} B_0 dz = B_0 \lambda_1$$

$$\int_{z_1}^{z_1 + \lambda_1} A_n \sin(nk_1 z) dz = 0$$

$$\int_{z_1}^{z_1 + \lambda_1} B_n \cos(nk_1 z) dz = 0$$

bo całkujemy
funkcje okresowe
po wielokrotności
okresu (λ_1 – najdłuższy
okres)

Stąd rzeczywiście:

$$B_0 = \frac{1}{\lambda_1} \int_{z_1}^{z_1 + \lambda_1} F(z) dz$$

Wyznaczenie współczynników

$$F(z) = B_0 + \sum_{n=1}^{\infty} A_n \sin(nk_1 z) + \sum_{n=1}^{\infty} B_n \cos(nk_1 z) \quad **$$

Współczynniki A_n

Mnożymy obustronnie przez $\sin(mk_1 z)$ obustronnie ** i całkujemy od z_1 do $z_2 = z_1 + \lambda_1$ (czyli po okresie $\lambda_1 = 2L$).

1) całka z B_0 znika, bo całkujemy funkcje okresowa po okresie...

$$2) \text{ Dla } n=m \quad \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} A_n \sin^2(mk_1 z) dz = \frac{1}{2} A_n \lambda_1$$

$$3) \text{ Dla } n \neq m \quad \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} A_n \sin(mk_1 z) \sin(nk_1 z) dz = 0$$

Gdyż zachodzi tożsamość

$$\sin(mk_1 z) \sin(nk_1 z) = \frac{1}{2} \cos((n-m)k_1 z) - \frac{1}{2} \cos((m+n)k_1 z)$$

Każdy z dwóch wyrazów po prawej stronie jest równie często dodatni jak i ujemny, więc całka po okresie λ_1 znika!

$$\frac{1}{2} A_m \lambda_1 = \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z) \sin(mk_1 z) dz$$

Wyznaczenie współczynników

Współczynniki B_n

Mnożymy obustronnie przez $\cos(mk_1z)$ obustronnie ** i całkujemy od z_1 do $z_2=z_1+\lambda_1$ (czyli po okresie $\lambda_1=2L$) i dalej podobnie jak z A_m

Korzystamy z tego, że

$$\cos(mk_1z)\sin(nk_1z) = \frac{1}{2}\sin((m+n)k_1z) + \frac{1}{2}\sin((m-n)k_1z)$$

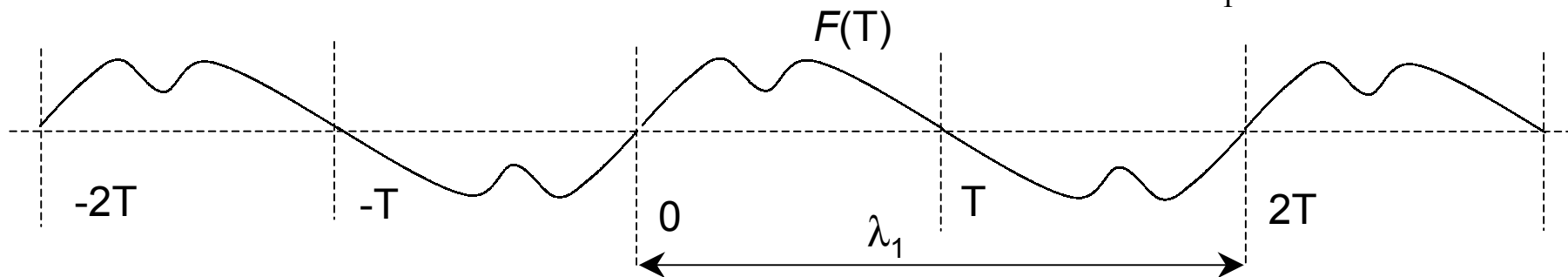
Prócz całki dla $m=n$ odpowiednie całki znikają i dostajemy:

$$\frac{1}{2}B_m\lambda_1 = \int_{z_1}^{z_1+\lambda_1} F(z)\cos(mk_1z)dz$$

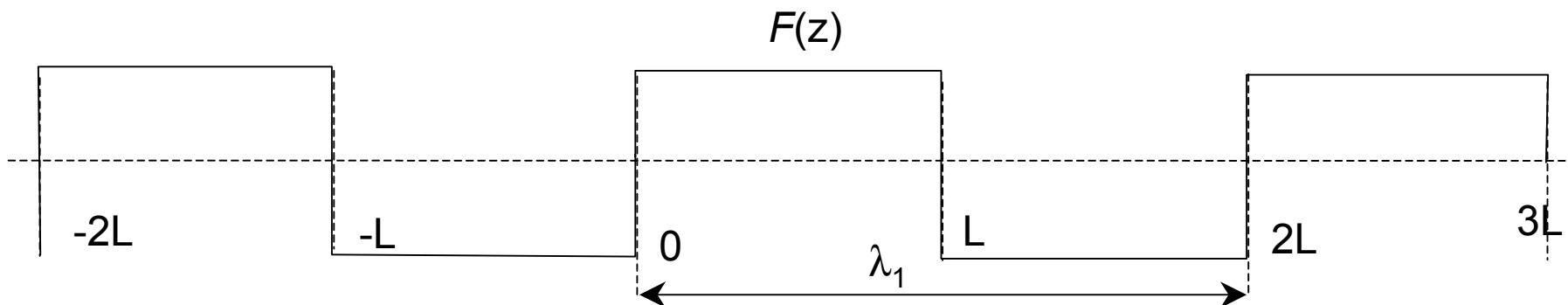
Analiza Fourierska funkcji zależnej od czasu

Wystarczy zastąpić $k_1 z \iff \omega_1 t$

$$\omega_1 = \frac{2\pi}{T_1} = \frac{2\pi}{2T} = \frac{\pi}{T}$$

Rozpatrzmy rozkład funkcji prostokątnej

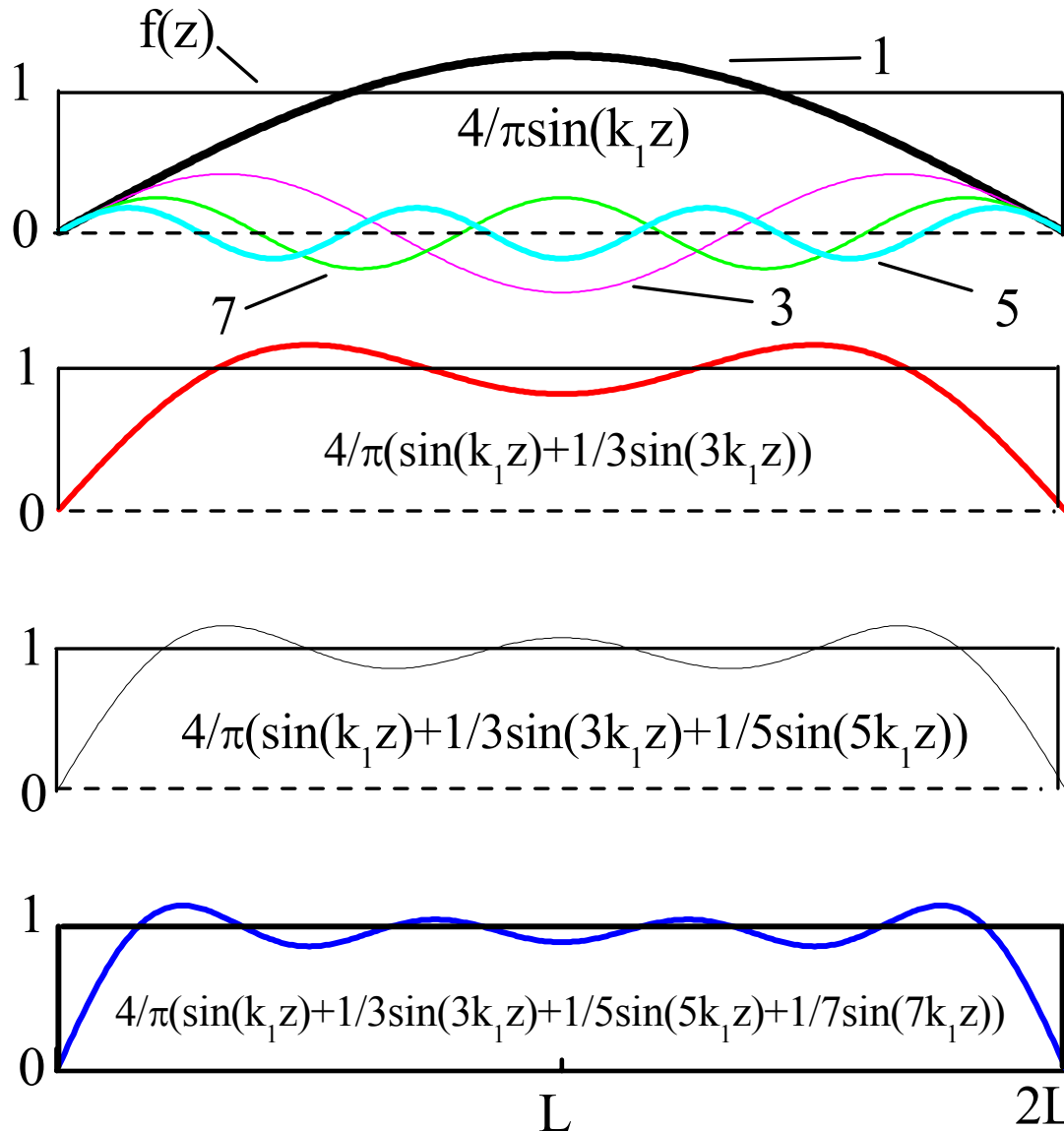

$$B_m = 0$$

$$A_m = \begin{cases} 0 & \text{dla } m \text{ parzystych} \\ \frac{4}{\pi m} & \text{dla } m \text{ nieparzystych} \end{cases}$$

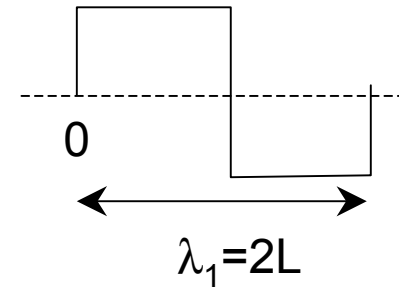
$$F(z) = \frac{4}{\pi} \left[\sin \frac{\pi z}{L} + \frac{1}{3} \sin \frac{3\pi z}{L} + \frac{1}{5} \sin \frac{5\pi z}{L} \dots \frac{1}{2n+1} \sin \frac{(2n+1)\pi z}{L} \right]$$

Prostokąt...

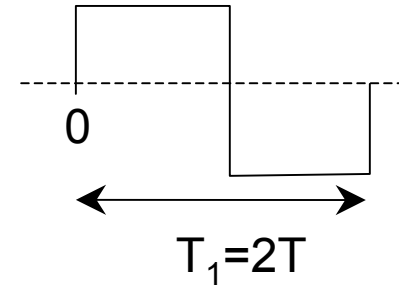

Analiza przebiegów
periodycznych w przestrzeni

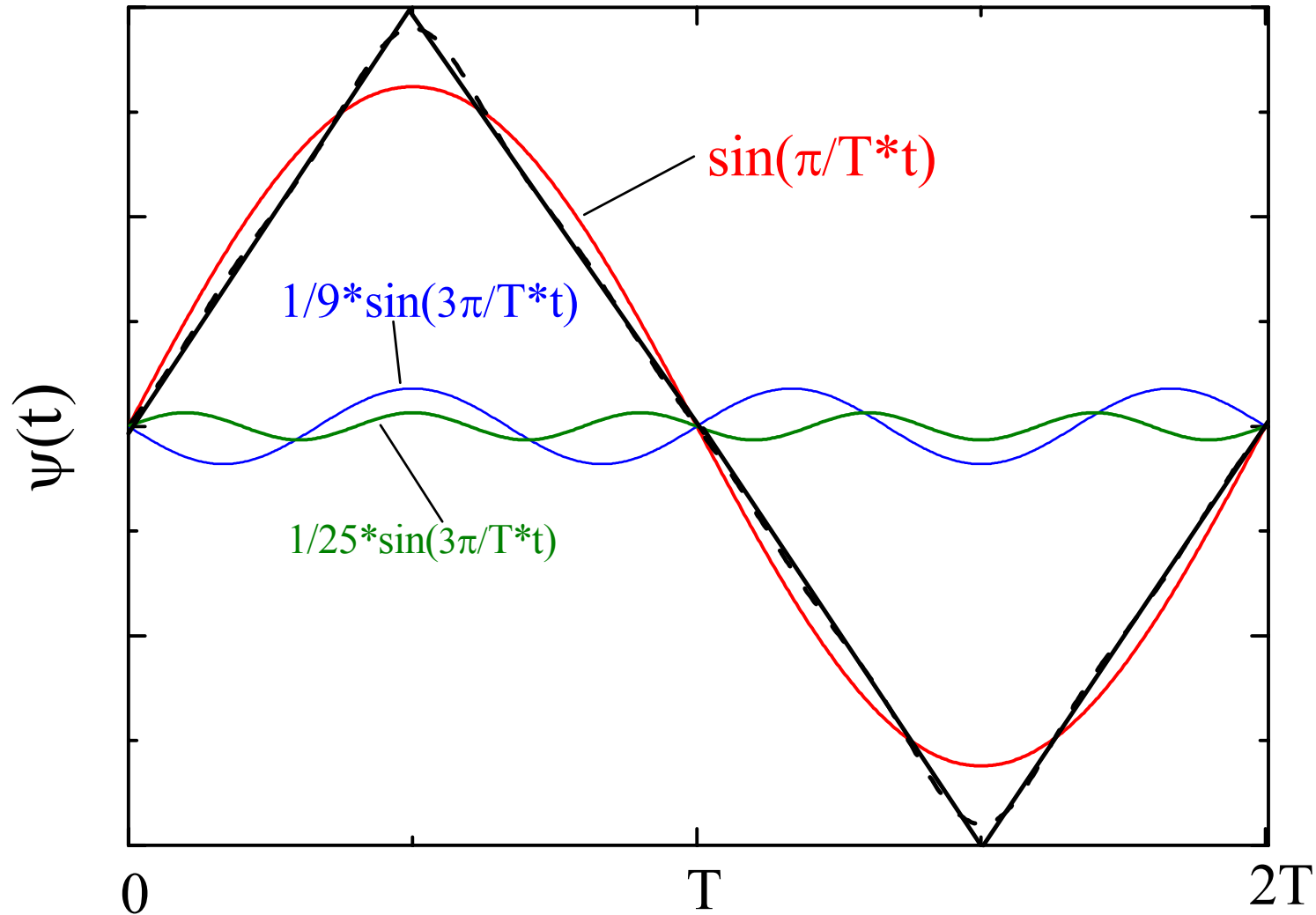
$$k_1 z \leftrightarrow \omega_1 t$$

Analiza przebiegów
periodycznych w czasie

Przebieg trójkątny

$$F(t) = A\left(\sin\left(\frac{\pi}{T}t\right) - \frac{1}{9}\sin\left(\frac{3\pi}{T}t\right) + \frac{1}{25}\sin\left(\frac{5\pi}{T}t\right) - \dots\right)$$

Ewolucja czasowa struny

Znając współczynniki w szeregu Fouriera dla kształtu struny w chwili $t=0$,

$$f(z) = \psi(z, 0) = A_1 \sin(k_1 z) + A_2 \sin(k_2 z) + \dots$$

Możemy określić ewolucję czasową drgań struny.
Wystarczy dołożyć odpowiednie czynniki czasowe!

$$\psi(z, t) = A_1 \sin(k_1 z) \cos(\omega_1 t) + A_2 \sin(k_2 z) \cos(\omega_2 t) + \dots$$

Dla struny, której wychylenie w chwili początkowej miało kształt trójkąta będziemy mieć:

$$\psi(z, t) = \frac{4}{\pi} \left[\sin \frac{\pi z}{L} \cos(\omega_1 t) + \frac{1}{3} \sin \frac{3\pi z}{L} \cos(3\omega_1 t) + \frac{1}{5} \sin \frac{5\pi z}{L} \cos(5\omega_1 t) + \dots \right]$$

Najlepiej zasymulować to samodzielnie na komputerze...

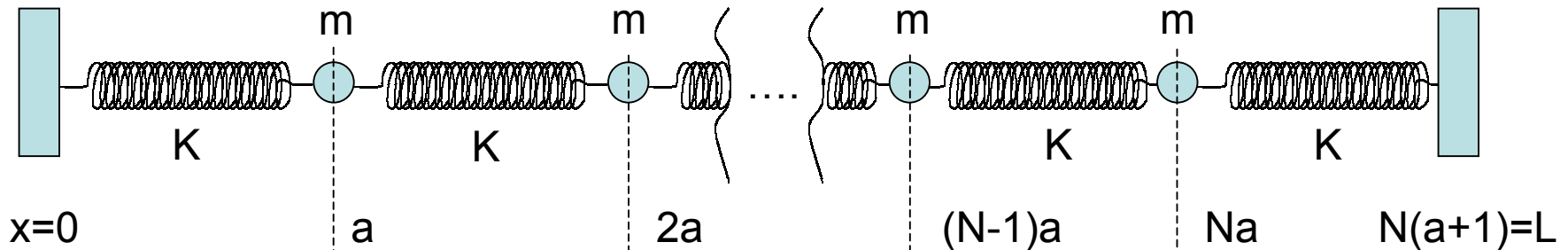
Układy dyskretne raz jeszcze...

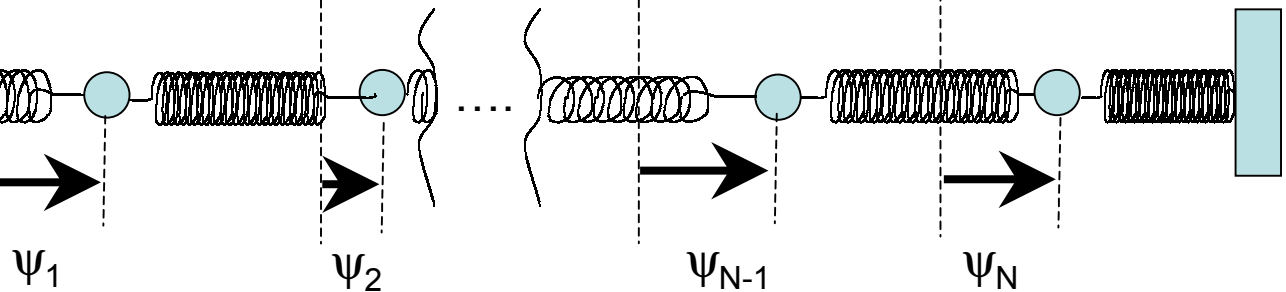
Drgania podłużne układu mas i sprężynek

Rozpatrzmy N ciężarków połączonych $N+1$ sprężynek

Stan równowagi

Ogólna konfiguracja

Równanie ruchu dla n -tego ciężarka

$$m \frac{d^2 \psi_n}{dt^2} = K(\psi_{n+1} - \psi_n) - K(\psi_n - \psi_{n-1})$$

Postacie drgań normalnych

$$\psi_1 = A_1 \cos(\omega t + \varphi)$$

$$\psi_2 = A_2 \cos(\omega t + \varphi)$$

...

$$\psi_{n-1} = A_{n-1} \cos(\omega t + \varphi)$$

$$\psi_n = A_n \cos(\omega t + \varphi)$$

$$\psi_{n+1} = A_{n+1} \cos(\omega t + \varphi)$$

Obliczmy:

$$\frac{d^2 \psi_n}{dt^2} = -\omega^2 \psi_n = -\omega^2 A_n \cos(\omega t + \varphi)$$

Po podstawieniu do równania:

$$m \frac{d^2 \psi_n}{dt^2} = K(\psi_{n+1} - \psi_n) - K(\psi_n - \psi_{n+1})$$

...i pozbyciu się czynnika $\cos(\omega t)$, dostajemy

$$-m\omega^2 A_n = K(A_{n+1} - 2A_n + A_{n-1})$$

Stąd równanie wyznaczające konfiguracje drgań własnych o częstotliwości ω

$$(A_{n+1} + A_{n-1}) = A_n \left(2 - \frac{m}{K} \omega^2\right)$$

Przez analogię do struny
poszukajmy rozwiązań postaci:

$$A_n = A \sin\left(\frac{2\pi}{\lambda} na\right) = A \sin(kna)$$

λ - długość fali k - liczba falowa

$$A_{n+1} = A \sin(k(n+1)a) = A \sin(kna + ka) = A[\sin(kna) \cos(ka) + \cos(kna) \sin(ka)]$$

$$A_n = A \sin(kna)$$

$$A_{n-1} = A \sin(k(n-1)a) = A \sin(kna - ka) = A[\sin(kna) \cos(ka) - \cos(kna) \sin(ka)]$$

po dodaniu stronami:

$$A_{n+1} + A_{n-1} = 2A \sin(kna) \cos(ka) = 2A_n \cos(ka)$$

Stąd

$$2A_n \cos(ka) = A_n \left(2 - \frac{m}{K} \omega^2\right) \implies 2 \cos(ka) = 2 - \frac{m}{K} \omega^2$$

$$\omega^2 = \frac{2K}{m} (1 - \cos(ka)) = \frac{2K}{m} \left(1 - \left(\cos^2\left(\frac{ka}{2}\right) - \sin^2\left(\frac{ka}{2}\right)\right)\right) = \frac{4K}{m} \sin^2\left(\frac{ka}{2}\right)$$

Czyli ostatecznie:

$$\omega^2 = \frac{4K}{m} \sin^2\left(\frac{ka}{2}\right)$$

Warto przećwiczyć użycie liczb zespolonych, badając rozwiązania postaci

$$A_n^* = C e^{ikna}$$

Zależność pomiędzy częstością ω a liczbą falowa k (czy też długością fali λ) wyraża **związek dyspersyjny** dla układu mas połączonych sprężynkami.

Rozwiązanie ogólne

$$A_n = A \sin(kna)$$

$$\psi_n(t) = A \sin(kna) \cos[\omega(k)t + \varphi]$$

$$A_{N+1} = A \sin(k(N+1)a) = A \sin(kL) = 0$$

Istnieje N rozwiązań tego równania:

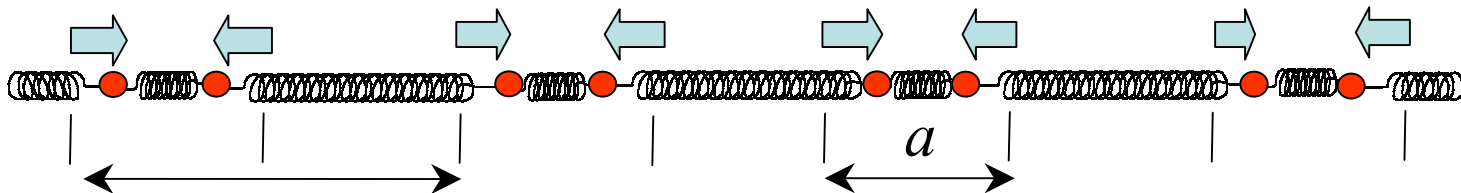
$$k_1 L = \pi, \quad k_2 L = 2\pi, \quad \dots, \quad k_m L = m\pi, \quad \dots, \quad k_N L = N\pi$$

Istnieje
Ograniczenie!

$$k_{\max} = \frac{N}{L} \pi$$

$$\lambda_{\min} = \frac{2\pi}{k_{\max}} = \frac{2\pi}{N\pi} L = \frac{2L}{N} = 2a$$

$$\lambda_{\min} = 2a$$

To cecha układów dyskretnych!

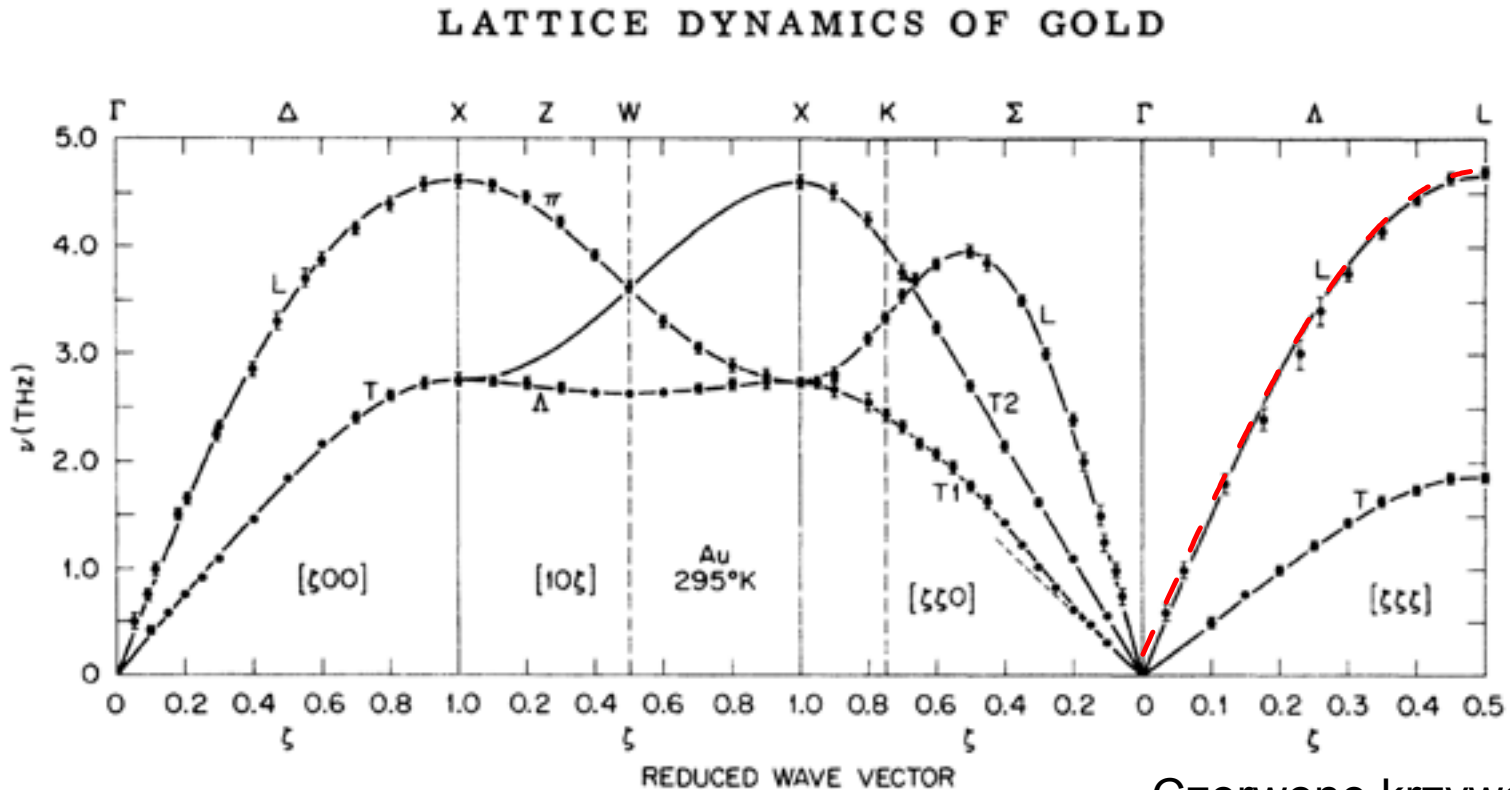
Warunek znikania dla $z=0$ spełniony
(zerowy ciężarek unieruchomiony)

Warunek znikania wychylenia
dla $z=L=(N+1)a$,
(unieruchomienie $N+1$ ciężarka...)

Dyspersja dla fononów w złocie

Model kryształu – atomy (masy) połączone sprężynkami

Drgania sieci – fonony (drżania własne, czy też fale propagujące się w kryształach)

Czerwone krzywa:

J. W. Lynn, H. G. Smith, and R. M. Nicklow
 Phys. Rev. B **8**, 3493 (1973)

Prosty model
 nieźle pracuje...

$$\omega = \omega_0 \sin^2\left(\frac{ka}{2}\right)$$